

στήσιμο

στήσιμο, το, ουσ. [από το θέμα αορ. του ρ. στήνω + κατάλ. -ιμο], το στήσιμο. **1.** η αναμονή ή η μάταιη αναμονή σε ραντεβού: «δε θα ανεχτώ άλλο στήσιμο από μέρους σου». **2.** η κατάλληλη θέση ή στάση για να δεχτεί κανείς τη σεξουαλική ορμή κάποιου: «για να πετύχει μια σεξουαλική πράξη, εξαρτάται κι απ' το στήσιμο των εραστών στο κρεβάτι». **3.** η ενέδρα, το καρπούλι: «δεν μπόρεσε να γλιτώσει απ' το στήσιμο που του 'χαν κάνει κι έφαγε της χρονιάς του». **4.** η οργάνωση μιας επιχείρησης νόμιμης ή παράνομης: «για να πετύχει μια επιχείρηση, χρειάζεται το κατάλληλο στήσιμο». **5.** (για χαρτοπαίγνιο) το συνεννοημένο παιχνίδι των παιχτών σε βάρος άλλου: «δεν κατάλαβε το στήσιμο που του 'χαν κάνει κι έχασε όλα του τα λεφτά». **5.** (για ποδόσφαιρο) το φτιαχτό, το προαποφασισμένο αποτέλεσμα: «το στήσιμο του παιχνιδιού φάνηκε ολοκάθαρα απ' την πρώτη στιγμή».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας